

Plan för Linköpings kommuns krisorganisation i fred och vid höjd beredskap

Lagstadgad plan enligt lagen (2006:544) om kommuners
och landstings åtgärder inför och vid extraordinära
händelser i fredstid och höjd beredskap

Dokumenttyp: Handlingsplan

Antaget av: Kommunfullmäktige, 2019-09-24, § 269

Senast reviderat: Kommunstyrelsen, 2020-05-19, § 151

Giltighetstid: Tills vidare

Diarienummer:	KS 2019-572
Dokumentansvarig:	Kommundirektör
Adresserat till:	Samtliga nämnder
Tidpunkt för aktualitetsprövning:	
Relaterade styrdokument:	Risk- och sårbarhetsanalys, Riktlinje för Linköpings kommuns arbete med krisberedskap 2019-2022
Sökord:	Krisberedskap, krisorganisation, krisledning

Innehåll

1	Inledning	4
2	Syfte och omfattning	4
3	Vad är en kris?	4
4	Principer för krishantering	6
4.1	Ansvarsprincipen	6
4.2	Likhetsprincipen	6
4.3	Närhetsprincipen	6
4.4	Gemensamma grunder för samverkan och ledning	6
4.5	Geografiskt områdesansvar	7
5	Krisledningsorganisation	7
5.1	Central krisledning	7
5.1.1	Krisledande chef	8
5.1.2	Krisledningsstab	8
5.1.3	Tjänsteman i beredskap	8
5.1.4	Kommunikatör i beredskap	9
5.2	Lokal krisledning	9
6	Krisledning i fem nivåer	9
6.1	Grundläge	12
6.2	Krisledningsnivå 1 – krisledning på förvaltningsnivå	12
6.3	Krisledningsnivå 2 – krisledning på förvaltningsnivå med stöd från den centrala krisledningen	13
6.4	Krisledningsnivå 3 – central krisledning	13
6.5	Krisledningsnivå 4 – extraordinär händelse	13
6.6	Krisledningsnivå 5 – höjd beredskap	14
6.7	Nedtrappning	15
6.8	Åtgärder efter krishantering	15
7	Instruktioner	16

1 Inledning

Denna plan är styrande för hur Linköpings kommun organiserar, leder, samordnar, samverkar och kommunicerar vid en kris, eller hot om kris, i fredstid eller vid höjd beredskap. Den utgör således kommunens plan för hur den ska hantera extraordinära händelser i fredstid enligt lagen om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap (LEH)¹.

2 Syfte och omfattning

Det övergripande syftet med denna plan är att säkerställa att kommunen har en ändamålsenlig krisledning som syftar till att minska sårbarheten i verksamheten, tillse att det finns en organisation som har god förmåga att hantera krissituationer i fred samt vid höjd beredskap, för att därigenom uppnå en grundläggande förmåga till civilt försvar.

Planen syftar vidare till att förtydliga organisation och ansvarsförhållanden inom kommunen vid kris i fredstid eller vid höjd beredskap.

Planen gäller för kommunstyrelsen och samtliga nämnder. Härutöver gäller planen för kommunalförbundet Räddningstjänsten Östra Götaland samt för samtliga bolag ingående i Stadshus AB koncernen i enlighet med vad som framgår av förbundsordningen samt respektive bolags bolagsordning . Genom överenskommelser och avtal kan de i större eller mindre omfattning medverka till inriktning och samordning av kommunens insatser för krishantering och arbetar då inom ramen för den organisation som beskrivs i planen.

Linköpings kommuns organisationsstruktur för krishantering tar sin utgångspunkt i kommunens ordinarie organisationsstruktur, ansvarsfördelning och beslutsvägar. Syftet med detta är att säkerställa kompetens och underlätta omställningen från ordinarie verksamhet till krishantering.

Till handlingsplanen hör instruktioner som framgår av kapitel **Fel! Hittar inte referensälla..**

3 Vad är en kris?

En kris ska inom ramen för kommunens krisberedskap förstås som ett tillstånd orsakat av en oönskad händelse, där en eller flera verksamheter är utsatta för sådana påfrestningar att dessa inte kan bedrivas med befintliga resurser och ordinarie organisation.

¹ 2 kap. 1 § lagen (2006:544) om kommuners och landstings åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap

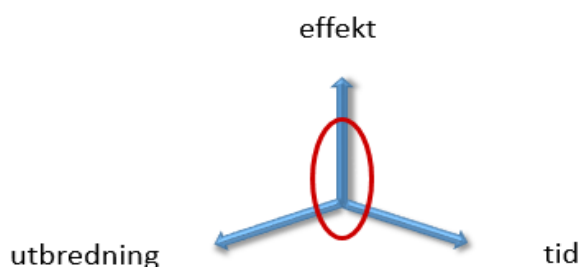
För att effektivt kunna hantera en kris och därmed minimera effekterna av händelsen krävs en anpassad organisation som snabbt kan träda in och har befogenhet att såväl prioritera verksamhet och resurser som att inrikta och samordna krishanteringsåtgärder.

Det kan inträffa oönskade händelser som innebär påfrestningar för en eller flera verksamheter inom kommunen, men som kan hanteras med befintliga resurser i ordinarie organisation. Sådana oönskade händelser klassas som incidenter, inte som kriser.

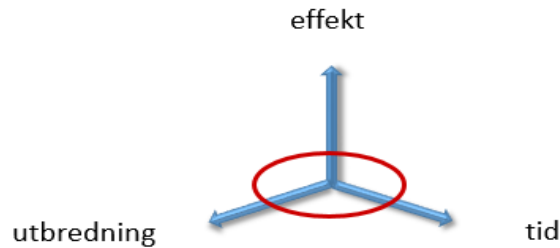
För att kunna hantera en oönskad händelse effektivt är det viktigt att de som berörs av händelsen bedömer på vilket sätt den kommer att påverka den berörda verksamheten. Tre parametrar har särskilt stor betydelse för denna bedömning:

- **Tid** – Under vilken tidsperiod kommer den oönskade händelsen att påverka verksamheten negativt?
- **Utbredning** – Påverkas hela eller delar av verksamheten? Vilka delar är i så fall berörda? Påverkas verksamheter i flera förvaltningar?
- **Effekt** – Med vilken intensitet drabbar de negativa effekterna verksamheten? Är effekten massiv och lamslår verksamheten eller är påverkan lågintensiv?

Påverkan av en oönskad händelse kan illustreras grafiskt. Följande figurer visar två ytterligheter. Figur 1 illustrerar en händelse med mycket stor negativ effekt på begränsade delar av en verksamhet under kortare tid. Figur 2 illustrerar en händelse som har en lågintensiv påverkan på stora delar av en verksamhet eller flera verksamheter under en längre tidsperiod.

Figur 1: Bilden visar en oönskad händelse som är kortvarig och har liten utbredning men stor negativ påverkan på den berörda verksamheten.

Figur 2: Bilden visar en önskad händelse som har lågintensiv påverkan med stor utbredning under längre tid.

Oönskade händelser med låg intensitet som pågår över lång tid utgör en särskild utmaning. Det är lätt att vilseledas och tro att händelsen inte är så allvarlig och att den kan hanteras inom den vanliga organisationen, eller att händelsen löser sig själv.

Erfarenheter från krishantering pekar på sambandet mellan tid och resurser. Ju snabbare en verksamhet avsätter resurser och aktiverar sin krisledningsorganisation för att hantera händelsens effekter, desto snabbare kan verksamheten återgå till normala rutiner. Genom att snabbt bedöma och bemöta händelsens negativa effekter kan också kostnader till följd av störningar i verksamheten minimeras.

Det är lämpligt att aktivera krisledningsorganisationen tidigt för att kraftsamla resurser för bedömning och inledande åtgärder och sedan trappa ned om det inte finns behov av krisledning.

4 Principer för krishantering

Kommunens insatser vid incidenter, kriser och extraordinära händelser ska utgå från de grundläggande principerna om ansvar, likhet och närhet².

4.1 Ansvarsprincipen

Den som har ansvar för en viss verksamhet under normala förhållanden har också ansvaret för att verksamheten fungerar under en kris.

I ansvaret ligger också att samordna verksamhetens arbete med andra i syfte att ta tillvara samhällets samlade resurser och använda dem effektivt vid en samhällskris.

4.2 Likhetsprincipen

Under en kris ska verksamheten fungera på liknande sätt som vid normala förhållanden – så långt det är möjligt. Verksamheten ska också, om det är möjligt, skötas på samma plats som under normala förhållanden.

² MSB (2014) Övergripande inriktning för samhällsskydd och beredskap MSB708, (grundprinciperna för samhällsskydd och beredskap)

4.3 Närhetsprincipen

En kris ska hanteras där den inträffar och av de som är närmast berörda och ansvariga. Det är alltså i första hand den drabbade verksamheten och berörd förvaltning där krisen uppstått som blir ansvarig för hanteringen av krisen.

4.4 Gemensamma grunder för samverkan och ledning

Inriktning och samordning är centrala i samhällets gemensamma grunder för hantering av kriser³. Inriktning handlar om vilka mål som ska uppnås vid krishanteringen och hur de tillgängliga resurserna ska användas för att nå dessa mål. När flera aktörer behöver arbeta tillsammans finns alltid en aktörgemensam inriktning.

Samordning handlar om att koordinera insatser i tid och rum så att tillgängliga resurser kan användas så effektivt som möjligt.

Krisens art och omfattning avgör hur inriktning och samordning sker inom kommunen. Är krisen omfattande och har stor påverkan på kommunen sker inriktning och samordning genom central krisledning. Vid en kris av mindre omfattning sker inriktning och samordning inom den berörda verksamheten.

4.5 Geografiskt områdesansvar

Kommunen har ett geografiskt områdesansvar⁴. Det innebär bland annat att kommunen under en extraordinär händelse ska verka för att samordning sker av krishanteringsåtgärder som vidtas av olika aktörer och se till att informationen till allmänheten under en sådan händelse samordnas.

I förarbeten till LEH framgår att samordningsansvaret innebär att kommunen ska verka för att denna samordning uppnås vid kris eller hot om kris, även om en sådan händelse inte klassas som extraordinär.

Kommunen ska ge Länsstyrelsen lägesrapporter och information om händelseutvecklingen, tillståndet, den förväntade utvecklingen samt om vidtagna och planerade åtgärder.⁵ Länsstyrelsen kan vid behov stödja kommunens krishantering genom att initiera regional samverkan eller genom att efterfråga och fördela nationella resurser.

5 Krisledningsorganisation

Kommunens krisledningsorganisation består av en central krisledning samt lokala krisledningar vid kommunens förvaltningar.

³ Gemensamma grunder för samverkan och ledning vid samhällsstörningar, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB777 - reviderad april 2015.

⁴ 2 kap. 7 § LEH

⁵ 2 kap. 9 § LEH

5.1 Central krisledning

Den centrala krisledningens huvudsakliga uppgift är att leda eller stötta arbetet vid en kris som berör en eller flera förvaltningar eller är kommunövergripande. Inriktningen för den centrala krisledningens arbete beror på om de berörda förvaltningarna har förmåga att hantera händelsen inom ramarna för förvaltningens egen krisledningsorganisation eller inte.

Den centrala krisledningen har till uppgift att inrikta och samordna krishanteringsåtgärder på en kommunövergripande nivå. Detta sker såväl internt inom kommunkoncernen, som genom samverkan med externa aktörer inom kommunens geografiska område. Härutöver ska den centrala krisledningen sprida snabb, korrekt och tillförlitlig information om krisen och krishanteringen.

Den centrala krisledningen (CKL) består av kommunens krisledande chef (KC) samt den centrala krisledningsstaben. Tjänsteman i beredskap (TiB) samt Kommunikatör i beredskap (KiB) är beredskapsfunktioner i kommunens grundberedskap. Deras funktioner samt deras beredskap i den centrala krisledningen beskrivs särskilt i instruktionen för Tjänsteman i beredskap respektive Kommunikatör i beredskap vilka fastställs av kommundirektör.

Den centrala krisledningsstaben aktiveras efter beslut av krisledande chef.

5.1.1 Krisledande chef

Den krisledande chefen ansvarar för att fatta strategiska beslut i syfte att åstadkomma inriktning och samordning för kommunens krishantering. I den mån dessa beslut är av normativ art ska den krisledande chefen bereda ärendet och lämna förslag till beslut till kommunstyrelsen eller krisledningsnämnden.

Krisledande chef bereder även övriga ärenden och lägger fram förslag till beslut som ska fattas av kommunstyrelsen eller krisledningsnämnden.

Uppdraget för krisledande chef tydliggörs i Instruktion för krisledande chef, vilken fastställs av kommundirektören.

5.1.2 Krisledningsstab

Till stöd för den krisledande chefen finns en krisledningsstab. Krisledningsstaben är indelad i funktioner vilka fastställs av kommundirektören. Krisledningsstaben sammanställer och upprätthåller kommunens lägesbild, analyserar situationen och utformar beslutsunderlag åt krisledande chef samt planerar och samordnar krishanteringsåtgärder och informationsaktiviteter.

Uppdraget för krisledningsstaben tydliggörs i Instruktion för krisledningsstab – Central krisledning, vilken fastställs av kommundirektören.

5.1.3 Tjänsteman i beredskap

Tjänsteman i beredskap (TiB) är en beredskapsfunktion i kommunens grundberedskap. TiB är primär kontaktväg för kommunens verksamheter och externa aktörer till kommunens centrala krisledning, om denna inte har upprättat en särskild kontaktväg för rapportering och samverkan.

Om TiB bedömer att det finns behov av att aktivera den centrala krisledningen ska TiB föredra detta för krisledande chef. Om situationen är sådan att krisledande chefs beslut inte kan avvaktas får TiB besluta om att aktivera den centrala krisledningen. Vid en kris som medför att den centrala krisledningen aktiveras övergår TiB till att bli stabschef i den centrala krisledningsstaben.

Uppdraget för TiB tydliggörs i Instruktion för tjänsteman i beredskap, vilken fastställs av kommundirektören.

5.1.4 Kommunikatör i beredskap

Även kommunikatör i beredskap (KiB) är en beredskapsfunktion i kommunens grundberedskap. KiB aktiveras av TiB eller av krisledande chef. KiB samarbetar med TiB med särskilt uppdrag att hantera frågor som handlar om kriskommunikation.

KiB ska snabbt kunna möta det omedelbara kommunikationsbehov som en oönskad händelse eller kris genererar internt inom kommunen, hos allmänheten eller hos andra aktörer inom kommunens geografiska område. KiB ska vid behov samordna Linköpings kommuns kommunikationsinsatser samt samverka med RTÖG och/eller bolag inom kommunkoncernen inom kriskommunikationsområdet.

Uppdraget för Kommunikatör i beredskap tydliggörs i Instruktion för kommunikator i beredskap, vilken fastställs av kommundirektören.

5.2 Lokal krisledning

Varje förvaltning och bolag inom kommunkoncernen ska ha beredskap att ta emot larm och initiera krishantering genom att aktivera den lokala krisledningen. Förvaltningschefen eller den förvaltningschefen utser är beslutsfattare och leder den lokala krisledningen

Till stöd för beslutsfattaren ska det finnas en lokal stab som leds av en stabschef och bemannas med personal från förvaltningen. När den lokala krisledningen aktiveras ansvarar beslutsfattaren för att formulera mål som beskriver vad krisledningen ska åstadkomma.

Förvaltningens krishantering kan vid behov stödjas av resurser som förmedlas av den centrala krisledningens beredskapsfunktioner. Stabschefen i den lokala staben begär stöd genom att kontakta TiB, som i sin tur aktiverar hela eller delar av central krisledning för att möta lokal krislednings behov av stöd.

6 Krisledning i fem nivåer

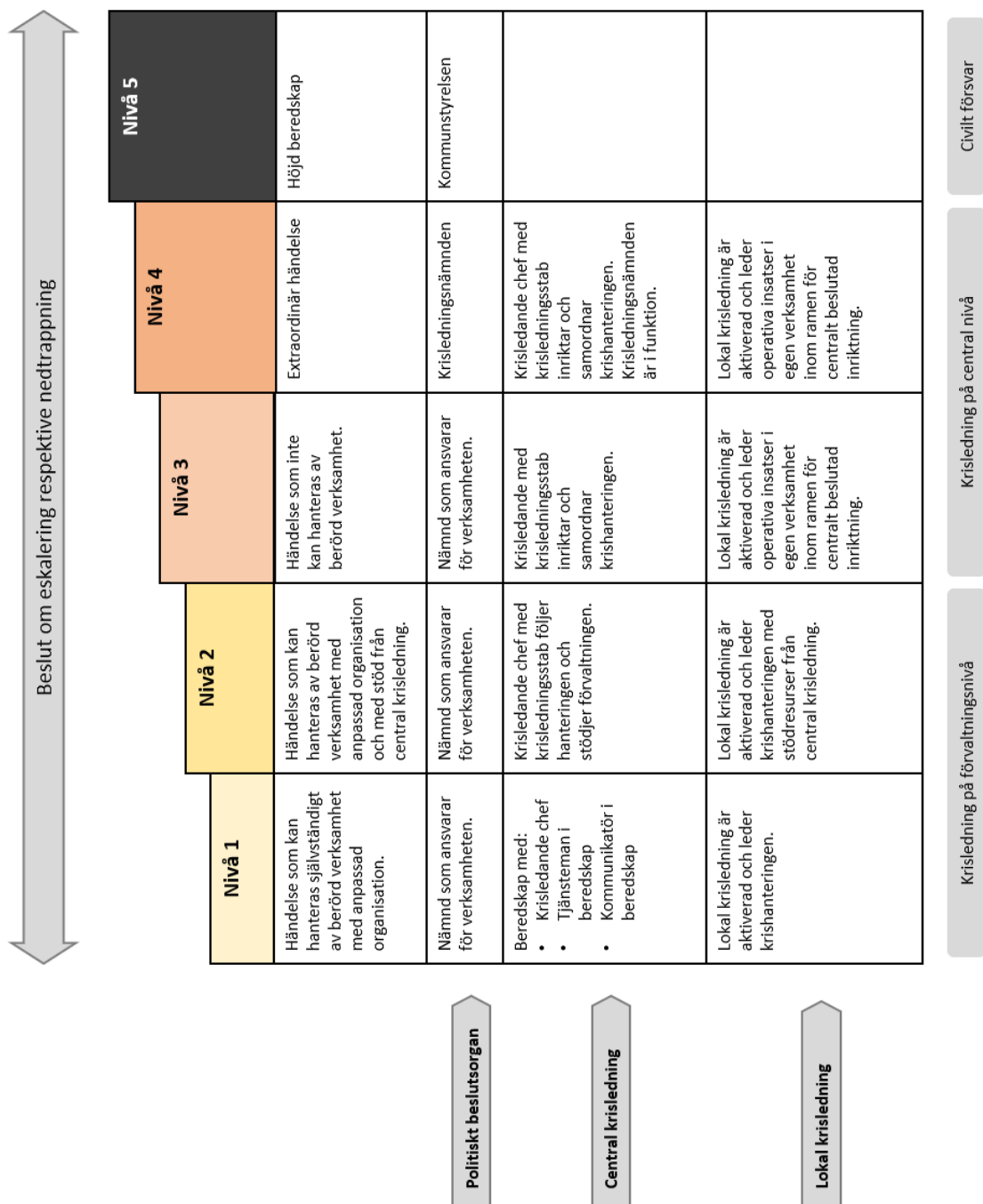
Kommunens krisledningsorganisation utgörs av fem nivåer. Figur 4 visar en översikt av krisledningsnivåerna.

Krisens karaktär och påverkan på kommunala verksamheter och på dess geografiska område avgör krisledningsnivå. Krisledningsnivå 1 aktiveras när beslutsfattare i den lokala krisledningen bedömer att den oönskade händelsen inte kan hanteras med befintliga resurser inom ordinarie organisation.

Krisledningsnivå 2 och 3 beslutas av krisledande chef. Krisledningsnivå 2 aktiveras när den lokala krisledningen är i behov av stöd av central krisledning. Nivå 3 aktiveras när det föreligger ett behov av att inrikta och samordna kommunens krishanteringsåtgärder.

Krisledningsnivå 4 aktiveras när krisledningsnämndens ordförande bedömer att det föreligger en sådan extraordinär händelse som innebär att krisledningsnämnden ska aktiveras.

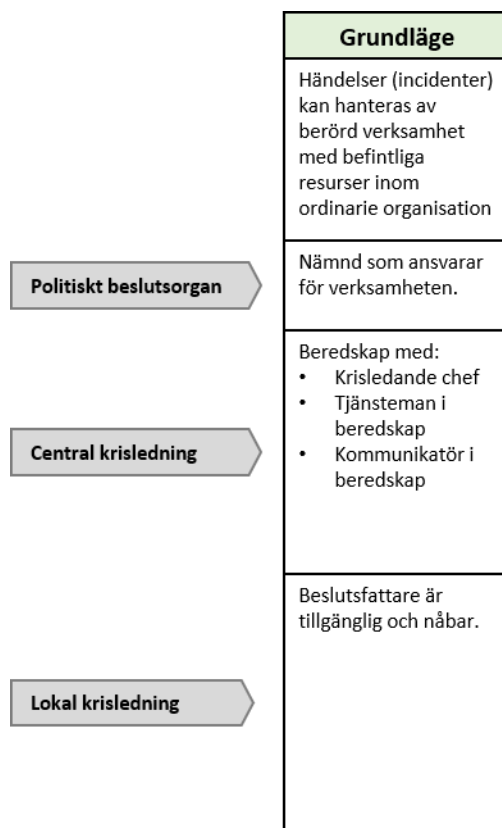
Krisledningsnivå 5 aktiveras om Sverige är i krig eller krigsfara och regeringen beslutat om höjd beredskap. Kommunens ledningsorganisation vid höjd beredskap fastställs av kommundirektören i ett särskilt dokument som omfattas av sekretess.

Figur 3: Krisledning i fem nivåer i Linköpings kommun.

6.1 Grundläge

Grundläge används när oönskade händelser (incidenter) i kommunens verksamheter kan hanteras med befintliga resurser inom ordinarie organisation, dvs. i den ordinarie linjeverksamheten utan några anpassningar. Figur 4 illustrerar grundläget.

Figur 4: Grundläge där oönskade händelser hanteras med befintliga resurser i ordinarie organisation.

I grundläget är krisledningsorganisationen inte aktiverad. Beredskapen för kommunens krishanteringsförmåga upprätthålls genom krisledande chef, tjänsteman i beredskap och kommunikator i beredskap. Varje förvaltning har en beslutsfattare som är tillgänglig och nåbar som kan ta emot larm och aktivera förvaltningens lokala krisledning.

6.2 Krisledningsnivå 1 – krisledning på förvaltningsnivå

Krisledningsnivå 1 används när en oönskad händelse i förvaltningens verksamheter kan hanteras självständigt av förvaltningen med anpassad organisation. Detta innebär att hanteringen av krisen sker separat från ordinarie linjeverksamhet och att nödvändiga resurser för hanteringen tillförs.

Den lokala krisledningen informerar tjänsteman i beredskap om den oönskade händelsen och att förvaltningen bedriver krisledning på nivå 1.

6.3 Krisledningsnivå 2 – krisledning på förvaltningsnivå med stöd från den centrala krisledningen

Krisledningsnivå 2 används när en oönskad händelse inom en förvaltning kan hanteras med anpassad organisationen och med stöd från den centrala krisledningen. Ansvarig för inriktning och samordning av krishanteringsåtgärder är fortsatt beslutsfattaren i förvaltningens lokala krisledning.

6.4 Krisledningsnivå 3 – central krisledning

Krisledningsnivå 3 används när en oönskad händelse påverkar stora delar av kommunen och dess funktionalitet och det därmed föreligger behov av inriktning och samordning av krishanteringsåtgärder eller behov av intern och extern kriskommunikation.

Krisledningsnivå 3 kan också behövas om händelsen och dess konsekvenser är omfattande och komplexa, om händelsen påverkar flera av Linköpings kommuns förvaltningar eller har betydelse för kommunens varumärke eller anseende, eller om händelsen påverkar flera aktörer och därför medför stora behov av samverkan och samordning.

Kommunens inriktning och samordning omfattar såväl kommunalförbundet RTÖG som samtliga bolag ingående i Stadshus AB koncernen, i enlighet med vad som framgår av förbundsordningen samt respektive bolags bolagsordning. Kommunens inriktning och samordning omfattar även kommunens upphandlade avtal med externa utförare. Detta innebär att kommunens externa utförare ska ingå i kommunens krisorganisation i den omfattning som parterna avtalat om.

Förvaltningens lokala krisledning är fortsatt aktiv och samverkar med den centrala krisledningen för att uppnå en effektiv hantering av krishanteringsåtgärder.

Krisledande chef ansvarar för strategisk inriktning och samordning av krishanteringen. Krisledningsstaben verkställer och följer upp krisledande chefs beslut.

6.5 Krisledningsnivå 4 – extraordinär händelse

Krisledningsnämnden är ytterst ansvarig för krishanteringen vid en extraordinär händelse och har därmed till uppgift att utöva den ledningsfunktion som enligt lag ankommer på kommunen vid extraordinära händelser i fredstid.

Med extraordinära händelser avses en händelse som avviker från det normala, innebär en allvarlig störning eller överhängande risk för en allvarlig störning i viktiga samhällsfunktioner och kräver skyndsamma insatser av kommunen. Begreppet omfattar även svåra påfrestningar som kan uppstå när en eller flera händelser utvecklar sig eller eskalerar till att omfatta flera delar av samhället.

Tillståndet är då av en sådan omfattning att det uppstår allvarliga störningar i viktiga samhällsfunktioner och kräver att insatser från flera olika myndigheter och aktörer samordnas för att kunna hantera situationen och därmed begränsa konsekvenserna. Krisledningsnämnden ska etablera samverkan med den politiska ledningen på nationell, regional och lokal nivå och kunna verka uthålligt under lång tid.

Krisledningsnämnden utgör kommunens normativa ledning, vilket innebär att krisledningsnämnden ansvarar för att fatta normativa beslut, dvs. beslut om ändringar och anpassningar av kommunens verksamhet och servicenivå i den utsträckning som är nödvändig med hänsyn till den extraordinära händelsens art och omfattning.

Krisledande chef ansvarar för strategisk samordning av krishanteringsåtgärder inom ramen för den övergripande inriktning som krisledningsnämnden beslutat.

I Linköpings kommuns reglemente beskrivs Krisledningsnämndens uppdrag och ansvar.

6.6 Krisledningsnivå 5 – höjd beredskap

Höjd beredskap är antingen skärpt eller högsta beredskap. Vid höjd beredskap gäller krisledningsnivå 5.

Om Sverige är i krigsfara får regeringen besluta om skärpt eller högsta beredskap. Om Sverige är i krig råder högsta beredskap. Vid höjd beredskap ska kommunen vidta de särskilda åtgärder i fråga om planering och inriktning av verksamheten som är nödvändiga för att kommunen ska kunna fullgöra sina uppgifter inom totalförsvaret.

Under höjd beredskap ansvarar kommunstyrelsen för ledningen av den del av det civila försvaret som kommunen ska bedriva.

Kommunens ledningsorganisation vid höjd beredskap beskrivs i ett sekretessbelagt dokument som fastställs av kommundirektören.

6.7 Nedtrappning

Vid krishantering på krisledningsnivå 1 beslutar beslutsfattaren i förvaltningens lokala krisledning om att krishanteringen ska upphöra. Beslutet meddelas tjänsteman i beredskap. Förvaltningen återgår till grundnivå.

Vid krishantering på krisledningsnivå 2 anmäler beslutsfattaren i förvaltningens lokala krisledning till den centrala krisledningen att det inte längre finns behov av stöd till förvaltningens krisledning. Krisledande chef i den centrala krisledningen beslutar om nedtrappning från krisledningsnivå 2 till krisledningsnivå 1 eller grundnivå.

Vid krishantering på krisledningsnivå 3 beslutar krisledande chef om nedtrappning till krisledningsnivå 2 eller 1 eller grundnivå. Underlag till beslutet tas fram bland annat genom samråd med de berörda förvaltningarna om behovet av stöd från den centrala krisledningen inte längre finns.

Vid en extraordinär händelse (krisledningsnivå 4) fattar krisledningsnämnden beslut om att nämndens verksamhet ska upphöra. Även kommunstyrelsen eller kommunfullmäktige får, när krisledningsnämndens verksamhet som är föranledd av den extraordinära händelsen inte längre behövs, besluta att verksamheten ska upphöra. Beslutet innebär att nedtrappning i ett första steg sker till krisledningsnivå 3. Vidare nedtrappning från denna nivå beslutas av krisledande chef.

Vid höjd beredskap (krisledningsnivå 5) fattar regeringen beslut om att ändra beredskapsnivån. Kommunens ledningsorganisation för höjd beredskap avvecklas när höjd beredskap inte längre råder. Behovet av krisledning bedöms utifrån läget i kommunen och krisledningsnivån anpassas till detta.

6.8 Åtgärder efter krishantering

Vid återgång till grundläge ska förvaltningar och den centrala krisledningen särskilt uppmärksamma följande punkter:

Avvecklingen ska ske successivt. Framförallt behöver det finnas en tillräcklig förmåga till kriskommunikation.

När personal återgår till ordinarie tjänstgöring behövs en dialog med ordinarie chefer om behov av ledighet, information och avlastande samtal.

Dokumentation från krishanteringen avslutas, samlas ihop och hålls ordnad och tillgänglig för att underlätta utvärdering och uppföljning. Handlingar hanteras enligt rutiner för arkivering och diarieföring. Beslutsloggar, händelseloggar, nämndprotokoll handlingar från samverkan med externa aktörer samt utvärderingsrapporter ska diarieföras och arkiveras.

All krishantering ska utvärderas. Beslutsfattande chef på respektive förvaltning ansvarar för att utvärdering av krishantering på krisledningsnivå 1 genomförs. Säkerhetsenheten ansvarar för att krishantering där den centrala krisledningen har varit aktiverad utvärderas (krisledningsnivå 2–5). Säkerhetsenheten

ansvarar för att utvärderingarnas resultat beaktas vid kommande revideringar av kommunens riktlinjer, planer och instruktioner för krishantering samt vid framtagandet av kommande Risk- och sårbarhetsanalyser. Resultatet av utvärderingen ska rapporteras till kommundirektören.

7 Instruktioner

Till denna plan hör följande instruktioner. Kommundirektören ges i uppdrag att ta fram och fastställa dessa.

Tillämpningsanvisning	Tas fram av	Fastställs av
1. Kriskommunikationsplan	Kommunikationsstaben	Kommundirektören
2. Instruktion för krisledande chef	Säkerhetsenheten	Kommundirektören
3. Instruktion för tjänsteman i beredskap	Säkerhetsenheten	Kommundirektören
4. Instruktion för kommunikatör i beredskap	Kommunikationsstaben	Kommundirektören
5. Krisledningsorganisationens ledningsplatser och utrustning	Säkerhetsenheten	Kommundirektören
6. Instruktion för krisledningsstaben	Säkerhetsenheten	Kommundirektören
7. Instruktion för kommunens ledningsorganisation vid höjd beredskap	Säkerhetsenheten	Kommundirektören